

дълъгъ-тъ и гармония-та сж невъзможни. Тъзи гармония е невъзможна на семейство-то, така сжщо, както е невъзможна гармония-та въ пѣвчевскій хоръ безъ опитенъ капелмейстеръ, както той дава темпъ-тъ на всичкия оркестъръ, така и въ сжпружескій животъ трѣбва да се дава темпъ, за да се не искриви и да не зме неправилна посока. Тамъ гдѣто нѣма посока къмъ добро-то, сжществува само едно зло, аза да се искорени, потрѣбно е, щото воля-та на единий отъ сжпрузи-тѣ да оправи наклонности-тѣ и характеръ-тъ на другия къмъ права-та страна, т. е. къмъ добро-то, което не може да се постигне, ако сжпрузи-тѣ искатъ да живѣятъ всѣки по своему, и ако жена-та, като по слабо сжщество, не се подчинява, или по добръ да се рѣче, не се уповава на показвания-та на мжжъ-тъ си. Ако всѣкой отъ сжпрузи-тѣ иска да върви по своята воля и да се подчинява само на собственни-тѣ си капризи, то по мѣжду подобни сжпрузи не ще има ни равенство ни съгласие.

И така, кой отъ сжпрузи-тѣ трѣбва да заповѣдва — мжжъ-тъ или жена-та? Отговаряме: нито единий-тъ, нито другий-тъ: само разсѣдъкъ-тъ трѣбва да завземе управление-то. При това, трѣбва да се каже, че когато има въ кжци противорѣчие, несъгласие въ убѣждения-та, то по скоро жена-та трѣбва да отстѣпи на мжжъ-тъ, отъ колкото той ней, понеже нейний-тъ характеръ е по-нѣженъ- по устѣпчивъ, по мекъ; защото тя е длъжна да застави да я обичатъ не за сила-та и непрѣклонность-та, а, за устѣпчивость-та и слабость-та ѝ. Това не значи, че тя като робиня трѣбва да се подчинява на желаня-та на деспотъ-тъ — мжжъ-тъ. Нии сме далечъ отъ тая несправедлива мисль. Нъ жена-та, като е физически по-слаба отъ мжжъ-тъ, не трѣбва да противопоставя сила срѣщу сила; нейни-тѣ прѣлѣсти, пѣжность-та ѝ, дори и покорность-та ѝ сж най-вѣрни срѣдства, чрѣзъ които да може да побѣди съпротивление-то на мжжъ-тъ.